

I dalens skød en hytte lå

Tekst: Th. Thaarup, 1793
Melodi: J. A. P. Schulz, 1793

1.

I dalens skød en hytte lå
ved bredden af en kilde.
Dens væg var ler, dens tag var strå,
dens hegn var roser vilde,
dens ejers lod var fattigdom,
dog var han glad, thi han var from.

2.

Kun ringe var hans hjord og land,
hans brud ej åtte frænde,
hun var så arm, så god som han,
og derfor tog han hende.
Kun tak til Gud, ej klage lød
ved kildevand og sparsomt brød.

3.

En forårsaften hyrden sad
ved hytten med sin kvinde.
"Nu, kone" sagde han så glad,
"nu ved jeg råd at finde,
at vi kan lindre brødres nød,
endskønt Gud gav os sparsomt brød.

4.

Se hist den vej i øde sand
og trindt om nøgen hede!
Der må den trætte vandringsmand
om ly forgæves lede.
Om vi kun planted der hvert år
et gavnligt træ hver høst og vår!"

5.

Knap gryr den næste morgenstund,
de fro til arbejd ile.
Nu står en sval og løvrig lund
til trætte vandrers hvile.
Der lagde man og deres ben,
men der er ingen mindesten.

Thomas Thaarup, 1749-1821
Johann Abraham Peter Schulz, 1747-1800